

PREDSTAVITEV AVTORJEV

ALEKSANDER ČIČEROV

je leta 1973 diplomiral na Pravni fakulteti Univerze v Ljubljani. Leta 1974 se je zaposlil v Sekretariatu Izvršnega sveta Republike Slovenije za mednarodno sodelovanje. Izpopolnjeval se je na področju prava morja in letalskega prava v Halifaxu, Haagu, Parizu, Bruslju in Leidnu. Je avtor knjige Mednarodno letalsko pravo (2009) in številnih strokovnih člankov. Letalsko pravo je predaval na Fakulteti za strojništvo in občasno na Pravni fakulteti v Ljubljani, slovensko letalsko pravo je predstavil članom Evropskega združenja za letalsko pravo na Dunaju, pravo morja pa v Pekingu. Bil je član ali vodja slovenskih delegacij na pogajanjih v ILO, ICAO, EUROCONTROL, ECAC in UNCLOS, namestnik slovenskega člana v Mednarodni komisiji za Savski bazen, do upokojitve avgusta 2013 pa je bil član Pravne in tehnične komisije Mednarodne oblasti za morsko dno s sedežem na Jamajki. V času slovenskega predsedovanja EU je vodil delegacijo EU (za pravo morja) na zasedanjih UNCLOS v New Yorku in si diplomatske izkušnje nabiral tudi kot namestnik veleposlanice v Stalnem predstavištvu RS pri Svetu Evrope v Strasbourg. Je član Odbora International Law Association (ILA) za vesoljsko pravo, Vlada RS pa ga je avgusta 2013 imenovala za člana Sveta javne agencije za civilno letalstvo.

SIMONA DRENIK

je leta 2000 diplomirala na Pravni fakulteti Univerze v Ljubljani, leta 2002 pa magistrirala na Pravni fakulteti Univerze v Utrechtu (Nizozemska). Od leta 2000 je zaposlena na Ministrstvu za zunanje zadeve Republike Slovenije. Je vodja projektne enote v kabinetu ministra in agentka Republike Slovenije pred arbitražnim sodiščem v zadevi mejnega spora med Slovenijo in Hrvaško. Pred tem je bila vodja Sektorja za mednarodno pravo (2006–2010), v okviru slovenskega predsedovanja Svetu EU leta 2008 je vodila prioritetni dosje Lizbonske pogodbe in prihodnosti EU, v okviru slovenskega predsedovanja OVSE leta 2005 pa je na Stalnem predstavištvu Republike Slovenije pri OVSE na Dunaju vodila človekovo dimenzijo OVSE. V obdobju 2008–2011 je bila poročevalka Skupščine držav pogodbenic Rimskega statuta Mednarodnega kazenskega sodišča. Kot vodja ali članica je sodelovala v številnih diplomatskih delegacijah in vladnih medresorskih komisijah. Je članica Odbora International Law Association (ILA) za temeljno črto v pravu morja.

BOŽENA FORŠTNARIČ BOROJE

je leta 1999 diplomirala in leta 2010 magistrirala na Pravni fakulteti Univerze v Ljubljani. Diplomatsko kariero na Ministrstvu za zunanje zadeve Republike Slovenije je začela leta 2004 v Sektorju za mednarodno pravo, med 2005 in 2009 je službovala na Veleposlaništvu Republike Slovenije v Canberri (Avstralija), do nastopa dela na Veleposlaništvu Republike Slovenije v Ankari (Turčija) leta 2012 pa opravljala delo strokovne sodelavke generalnega direktorja za mednarodno pravo in zaščito interesov ter generalnega sekretarja Ministrstva za zunanje zadeve. Pred tem je delala kot svetovalka v Uradu predsednika Vlade Republike Slovenije in na mednarodnem sektorju Ministrstva za delo, družino in socialne zadeve, bila članica več diplomatskih delegacij in pogajalskih skupin ter sodelovala s Svetom Evrope na področju ekonomskih in socialnih pravic.

MATEJA GRAŠEK

je leta 1992 diplomirala na Pravni fakulteti v Ljubljani, leta 2002 pa tam tudi magistrirala iz tematike nasledstva Republike Slovenije glede mednarodnih pogodb nekdanje SFRJ. Leta 1992 se je zaposlila na Ministrstvu za zunanje zadeve Republike Slovenije v Sektorju za mednarodno pravo, kjer se ukvarja zlasti s področjem nasledstva mednarodnih pogodb in drugimi nasledstvenimi vprašanji ter s pravom mednarodnih organizacij - ustanovnimi akti mednarodnih organizacij.

DANIJELA HORVAT

je diplomirala na Pravni fakulteti v Ljubljani in opravila magistrski študij, Master of Law, na University College London. V diplomaciji deluje od leta 2007, ko je v času predsedovanja Slovenije Svetu EU na Stalnem predstavništvu Republike Slovenije pri OZN v New Yorku pokrivala delo 3. odbora in delno 6. odbora Generalne skupščine OZN. V Ministrstvu za zunanje zadeve se je od leta 2009 med drugim ukvarjala s pravom morja, nasledstvenimi vprašanji, mednarodnim kazenskim pravom in mednarodnim pravom tujih investicij, kakor tudi s primeri pred mednarodnimi sodišči in arbitražami (ICJ, ESČP, ICSID). Kot predstavnica Slovenije se udeležuje delovne skupine EU za mednarodno kazensko pravo (COJUR-ICC). Bila je članica več diplomatskih delegacij in se udeleževala tudi drugih mednarodnopravnih delovnih skupin v Strasbourg in Bruslju (CAHDI, COJUR).

IRENA JAGER AGIUS

je leta 1993 diplomirala na Pravni fakulteti Univerze v Ljubljani, leta 1995 je zaključila magistrski študij na Univerzi na Malti (Master in Diplomatic Studies), leta 2001 magistrski študij na Evropskem inštitutu Univerze v Ženevi (Diplôme d'études approfondies en études européennes), leta 2002 pa je opravila pravniški državni izpit. Je namestnica vodje Sektorja za mednarodno pravo Ministrstva za zunanje zadeve Republike Slovenije, kjer je zaposlena od leta 1993, večino časa v Sektorju za mednarodno pravo, kjer se med drugim ukvarja z mednarodnim pravom človekovih

pravic, s splošnim mednarodnim javnim pravom, v zadnjem času predvsem s pravom mednarodnih pogodb, je koordinator za mednarodnopravna vprašanja v okviru SE (CAHDI). Začasno je službovala na Veleposlaništvu RS v Zagrebu (november 1993 - marec 1994), opravila individualni staž na UNESCO v Parizu (1999) in sodniško pripravništvo na Višjem sodišču v Ljubljani (2002). Je članica uredniškega odbora Zbirke Mednarodno pravo.

TADEJA MARINIČ

je leta 2005 diplomirala na Ekonomsko - poslovni fakulteti Univerze v Mariboru, leta 2009 pa na isti fakulteti magistrirala. Tri leta kasneje je magistrirala iz prava EU na King's College v Londonu. Od leta 2006 je zaposlena na Ministrstvu za zunanje zadeve Republike Slovenije, v Sektorju za mednarodno pravo, kjer opravlja predvsem naloge, povezane s sklepanjem mednarodnih pogodb, vodi evidenco mednarodnih aktov ter posodablja baze mednarodnih pogodb, diplomatskih odnosov ter mednarodnih organizacij in vodi postopke v zvezi s hrambo mednarodnih aktov.

ANA POLAK PETRIČ

je leta 2002 diplomirala na Pravni fakulteti Univerze v Ljubljani in leta 2007 magistrirala na Diplomatski akademiji in Univerzi na Dunaju. Je habilitirana asistentka za mednarodno pravo na Evropski pravni fakulteti v Novi Gorici, kjer tudi zaključuje doktorski študij prava na temo »International Legal Protection of Persons in the Event of Natural Disasters«. Leta 2005 je opravila pravniški državni izpit. Od leta 2003 je zaposlena na Ministrstvu za zunanje zadeve, kjer se ukvarja pretežno z vprašanji mednarodnega in evropskega prava ter prava človekovih pravic. Od januarja 2014 je visoka predstavnica Republike Slovenije za nasledstvo. Pred tem pa je opravljala naloge pravne svetovalke v Sektorju za mednarodno pravo Ministrstva za zunanje zadeve ter svetovalke za človekove pravice na Stalnem predstavništvu Republike Slovenije pri OZN, OVSE in drugih mednarodnih organizacijah na Dunaju. Bila je tudi pravna svetovalka Evropske komisije na referendumu o neodvisnosti Črne gore leta 2006. Je avtorica znanstvenih in strokovnih člankov s področja mednarodnega in evropskega prava ter odgovorna urednica Zbirke Mednarodno pravo.

MARKO RAKOVEC

je leta 2000 diplomiral na Pravni fakulteti Univerze v Ljubljani, leta 2005 pa magistriral na Ekonomski fakulteti Univerze v Ljubljani, izpopolnjeval se je na Columbia University New York (2007) in je trenutno doktorski kandidat Pravne fakultete Univerze v Ljubljani s temo »Univerzalna jurisdikcija za mednarodna hudodelstva«. Od leta 2001 je zaposlen na Ministrstvu za zunanje zadeve Republike Slovenije, kjer je opravljal naloge pravnega svetovalca v Sektorju za NATO (2002–2004), pravnega svetovalca na Stalnem predstavništvu Republike Slovenije pri OZN v New Yorku (2005–2009), v Sektorju za mednarodno pravo (2010–2013), od avgusta 2013 pa slušbuje na Veleposlaništvu Republike Slovenije v Zagrebu.

MARKO RANČIGAJ

je leta 2004 diplomiral na Ekonomsko poslovni fakulteti Univerze v Mariboru, leta 2010 pa diplomiral na Pravni fakulteti Univerze v Mariboru. Leta 2010 se je zaposlil na Ministrstvu za zunanje zadeve Republike Slovenije, kjer je opravljal delo med drugim v Direktoratu za mednarodno pravo in zaščito interesov ter v Direktoratu za mednarodno razvojno sodelovanje. Leta 2011, v času poljskega predsedovanja Svetu EU je bil napoten na Veleposlaništvo Republike Slovenije v Varšavo, v začetku leta 2013 je stažiral na Stalnem predstavištvu Republike Slovenije pri EU, od julija 2013 pa slušbuje na Veleposlaništvu Republike Slovenije v Moskvi, kjer opravlja delo v konzularnem oddelku.

ANDREJ SVETLIČIČ

je leta 1998 diplomiral na Pravni fakulteti Univerze v Ljubljani, leta 1999 magistriral na Central European University v Budimpešti, trenutno pa je doktorski kandidat na katedri za mednarodno pravo Pravne fakultete Univerze v Ljubljani. Je namestnik vodje Sektorja za mednarodno pravo Ministrstva za zunanje zadeve Republike Slovenije, kjer je sicer zaposlen od leta 2006, prej je bil zaposlen še na sedanjem Ministrstvu za gospodarski razvoj in tehnologijo (1999–2002), na Višjem sodišču v Ljubljani (sodniško pripravništvo 2002–2003), na Sodišču Evropske unije v Luksemburgu (2003–2004) in na Ministrstvu za finance (2004–2006).

TJAŠA TANKO

je leta 2007 diplomirala na Pravni fakulteti v Ljubljani. Po diplomi se je zaposlila na Ministrstvu za zunanje zadeve Republike Slovenije in opravljala delo v Sektorju za mednarodno pravo in v Direktoratu za mednarodno razvojno sodelovanje in humanitarno pomoč. Leta 2010 je opravila pravniški državni izpit in leta 2013 magistrirala na University College v Londonu s specializacijo iz mednarodnega javnega prava.

ANDRAŽ ZIDAR

je diplomiral na Pravi fakulteti Univerze v Ljubljani, magistriral iz človekovih pravic in demokratizacije na Univerzi v Padovi ter doktoriral iz mednarodnega prava na Inštitutu za višje mednarodne in razvojne študije v Ženevi. Je višji raziskovalni svetnik na Britanskem inštitutu za mednarodno in primerjalno pravo v Londonu, pred tem pa je opravljal funkcije generalnega direktorja Direktorata za mednarodno pravo in zaščito državljanov na Ministrstvu za zunanje zadeve (2009–2012), svetovalca za človekove pravice in pravne zadeve na Ministrstvu za notranje zadeve (2009) ter diplomata za človekove pravice in humanitarne zadeve na Misiji RS pri Uradu ZN v Ženevi (2001–2005). Bil je tudi predavatelj za ustavno in mednarodno kazensko pravo na Evropski pravni fakulteti v Novi Gorici (2007–2008). Je avtor številnih publikacij s področja mednarodnega prava, človekovih pravic, diplomacije in mednarodnih odnosov ter glavni urednik Zbirke Mednarodno pravo.

MIHAEL ZUPANČIČ

je leta 1998 diplomiral na Pravni fakulteti Univerze Sorbonne v Parizu, leta 1999 pa na isti fakulteti zaključil Master iz mednarodnega prava, smer Mednarodna uprava (DESS Administration internationale). Od leta 2010 je vodja Sektorja za mednarodno pravo Ministrstva za zunanje zadeve Republike Slovenije, kjer je zaposlen od leta 1999. Od leta 2003 do 2010 je služboval na Stalnem predstavništvu Republike Slovenije pri EU, leta 2004 je bil član t. i. Piris groupe oz. skupine pravnikov za pripravo Pogodbe o Ustavi za Evropo, v času predsedovanja Slovenije Svetu EU pa predsedujoči delovni skupini Antici. Po zaključku predsedovanja je opravljal naloge generalnega sekretarja Stalnega predstavništva Republike Slovenije pri EU ter bil slovenski predstavnik v delovnih skupinah Sveta EU za pravo morja (COMAR) in za mednarodno javno pravo (COJUR). V funkciji vodje Sektorja za mednarodno pravo je član več diplomatskih delegacij ter se udeležuje mednarodnih zasedanj s področja mednarodnega javnega prava, ki potekajo v različnih forumih (med drugim COJUR, CAHDI, 6. odbor OZN).